

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/223/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203663
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812203663.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom kpt. A. XXX, Ráztočno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom Važecká 16, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 2.731,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, zo dňa 31. januára 2013, č. k. 12C/129/2012-85, v senáte jednohlasne, taktó

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov odporcu a vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 63,42 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, zamietol návrh navrhovateľa a zaviazal ho k náhrade trov konania odporcu a vedľajšieho účastníka, spolu vo výške 645,01 k rukám JUDr. Andreja Cifru.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ si návrhom podaným 29.02.2013, uplatnil voči odporcovi, nárok na zaplatenie istiny 2.731,16 eur, s úrokom z omeškania 10 % ročne zo sumy 1.925,61 eur, od 24.09.2009 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, zo dňa 23.09.2009, medzi postupcom GE Money, a.s., so sídlom v Bratislave a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca, uzavreli dňa 07.04.2008 zmluvu o úvere č. 1057725971, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a sadzobník poplatkov. Na základe tejto zmluvy, poskytol postupca odporcovi úver vo výške 1.991,63 eur. Odporca neplnil splátky v stanovených termínoch. Pretože bol odporca v zmysle obchodných podmienok v omeškaní s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplateniu úveru a to ku dňu, keď je v platobnej histórii uvedená položka s názvom „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy, v súlade so zmluvnými ustanoveniami, ukončená. Istina uplatnená v návrhu, predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou a započítanou platbou na istinu. Úrok z omeškania uplatnený v návrhu, predstavuje podľa sadzobníka poplatkov 0,1 % denne za každú splátku v omeškaní. Zmluvná pokuta uplatnená v návrhu (sankčný poplatok), vyplýva z bodu 6.1 Obchodných podmienok a podľa sadzobníka je vo výške 20 %, z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 eur. Pohľadávka navrhovateľa, ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, predstavovala sumu 2.731,16 eur, a pozostáva z istiny 1.925,61 eur, úroku vo výške 736,48 eur a zo zmluvnej pokuty a z poplatkov spolu vo výške 69,07 eur. Navrhovateľ si v konaní uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, počnúc 24.09.2009, t.j. dňom nasledujúcim po

účinnosti postúpenia pohľadávky. Okresný súd Prievidza, vydal dňa 26.06.2012 platobný rozkaz, sp. zn. 5Ro/69/2012, proti ktorému podal odporca, v zákonnej lehote odpor. Poukázal na to, že nárok navrhovateľa v spore uplatnený, sa v trojročnej lehote premlčal a preto vzniesol námietku premlčania.

Ďalej okresný súd, s odkazom na ust. § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 písm. b/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 ods. 1 OZ, § 100 ods. 1 OZ, § 101 OZ v odôvodnení uviedol, že v predmetnej veci, vzniesli odporcovia prostredníctvom vedľajšieho účastníka námietku premlčania uplatneného nároku, preto sa súd zaoberal najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný, alebo nie. Podľa Zmluvy o úvere, bola dojednaná konečná splatnosť úveru, dňom 07.04.2013, pri riadnom splácaní úveru v mesačných splátkach. V konaní bolo preukázané, že odporca dlh riadne nesplácal, z dôvodu ktorého, ho právny predchodca navrhovateľa, požiadal o zaplatenie celého dlhu, aj vrátane všetkých predčasne neuhradených splátok, do 30.11. 2008. Podľa tvrdenia navrhovateľa, vychádzajúc z platobnej histórie, mal súd zistené, že celý úver sa stal splatný, dňom 13.01.2009. Tak ako súd konštatoval, na predmetný vzťah a právo navrhovateľa, aplikoval premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv, podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako i zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu, i keď premlčanie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nie je predmetom zmluvných dojednaní, použitie ustanovení o premlčaní podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka tak ako súd podrobne uviedol vyššie, vzhľadom na to, že spotrebiteľská zmluva je inštitútom občianskeho práva a požíva ochranu podľa zásad občianskeho práva, je nevyhnutné. Navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba najneskôr 13.01.2012. Návrh vo veci samej podal dňa 29.02.2012, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd jeho návrh zamietol ako premlčaný. Keďže došlo k premlčaniu istiny, dochádza k premlčaniu aj jej príslušenstva, a to zmluvných úrokov, ktoré boli splatné spolu so splátkou istiny, ako i úrokov z omeškania. Pre úplnosť dodal, že použitie premlčacej doby, podľa Občianskeho zákonníka, v spotrebiteľských zmluvách uzavretých nie podľa Občianskeho zákonníka, pripustil aj NS SR, napr. v uznesení sp. zn. 5M Cdo 20/2009, zo dňa 25.01. 2011. Pokiaľ navrhovateľ predložil do spisu Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podpísanú oboma odporcami, podľa názoru súdu, týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Z výsluchu odporcu mal súd preukázané, že odporca túto dohodu nepodpísal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní boli úspešní odporca a vedľajší účastník na strane odporcu, ktorým súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, podľa § 10, § 13 ds. 2 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za štyri úkony právnej služby po 111,21 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie z 08.11.2012, písomné vyjadrenie z 17.12.2012, zastupovanie na pojednávaní dňa 17.12.2012 vrátane režijného paušálu 4 x 7,63 eur a z náhrady cestovného, za účasť na pojednávaní pred OS Prievidza dňa 17.12. 2012 z Lučenca do Prievidze a späť 67,89 eur (pri počte kilometrov 236, základnej náhrade 0,183 eur, spotrebe 7 litrov na 100 km a pri cene za 1 liter paliva 1,495 eur) a z náhrady za stratu času dňa 17.12.2012, vo výške 101,76 eur (8 začatých polhodín x 12,72 eur náhrady za aj začatú polhodinu). Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, že na cestu z D. do F., v deň pojednávania vo veci 17.12. 2012, použil osobné motorové vozidlo VW Golf ev.č. LC 834AO (spotreba 7 litrov benzínu BA95 na 100 km) účelne (nebolo potrebné čakať na spoj, rýchlosť cesty) v súlade so zákonom č. 283/2002 Z.z.. Náhradu trov konania v celkovej výške 645,01 eur, uložil súd navrhovateľovi zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi, náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal, priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 142,82 eur. Považoval rozsudok okresného súdu, v napadnutej časti za nesprávny, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm.f/ O.s.p.. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie, schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach,

v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave, vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch, nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých, sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu, nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor, vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, v zmysle § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník, využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, ako vecne správny potvrdiť. Považuje za absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukazuje aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepripravením nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, ich diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty, odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach, oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi, na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 63,42 eur.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu, je odôvodnený v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 O.s.p, je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v napadnutej časti, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo skončené zamietnutím návrhu navrhovateľa, zaoberal tým, ktorý z účastníkov, bol v konaní úspešný.

Správny bol záver okresného súdu, že v konaní boli úspešní odporca a vedľajší účastník na strane odporcu, a preto im prináleží právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelanie a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech, náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keď vedľajšiemu účastníkovi, ako úspešnému v odvolacom konaní, bola priznaná ich náhrada.

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 zo 111,21 čo je 55,61 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 63,42 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.